

Rolnummer 6352
Arrest nr. 54/2016 van 21 april 2016

A R R E S T

In zake : de vordering tot schorsing van de artikelen 7 en 8 van de wet van 18 december 2015 « betreffende de assimilatie van een periode van non-activiteit van bepaalde leden van de geïntegreerde politie voor de loopbaanvoorwaarde om met vervroegd pensioen te vertrekken, betreffende de cumulatie met een pensioen van de publieke sector, betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en betreffende de pensioenen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart », ingesteld door J.-P. C. en anderen.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters J. Spreutels en E. De Groot, en de rechters L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul, F. Daoût, T. Giet en R. Leysen, bijgestaan door de griffier F. Meersschaut, onder voorzitterschap van voorzitter J. Spreutels,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de vordering en rechtspleging

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 5 februari 2016 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 8 februari 2016, is een vordering tot schorsing ingesteld van de artikelen 7 en 8 van de wet van 18 december 2015 « betreffende de assimilatie van een periode van non-activiteit van bepaalde leden van de geïntegreerde politie voor de loopbaanvoorwaarde om met vervroegd pensioen te vertrekken, betreffende de cumulatie met een pensioen van de publieke sector, betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en betreffende de pensioenen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart » (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 24 december 2015) door J.-P. C., D.M. en F.S., bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. P. Vande Casteele, advocaat bij de balie te Antwerpen.

Bij hetzelfde verzoekschrift vorderen de verzoekende partijen eveneens de vernietiging van dezelfde wetsbepalingen.

Bij beschikking van 17 februari 2016 heeft het Hof de terechtzitting voor het debat over de vordering tot schorsing bepaald op 16 maart 2016, na de in artikel 76, § 4, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof bedoelde overheden te hebben uitgenodigd hun eventuele schriftelijke opmerkingen, in de vorm van een memorie, uiterlijk op 11 maart 2016 in te dienen en een afschrift ervan binnen dezelfde termijn aan de verzoekende partijen over te zenden.

De Ministerraad, bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. P. Schaffner, advocaat bij de balie te Brussel, heeft schriftelijke opmerkingen ingediend.

Op de openbare terechtzitting van 16 maart 2016 :

- zijn verschenen :
 - . Mr. P. Vande Casteele, voor de verzoekende partijen;
 - . Mr. P. Schaffner, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers P. Nihoul en E. Derycke verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. In rechte

- A -

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

A.1. De verzoekende partijen tonen aan dat zij gewezen militairen en een gewezen lid van het burgerpersoneel zijn die wegens lichamelijke ongeschiktheid ambtshalve op pensioen werden gesteld. Zij voegen eraan toe dat een van hen ook verzoekende partij was in de zaak die heeft geleid tot het arrest nr. 158/2014 van 30 oktober 2014.

Ten aanzien van de vordering tot schorsing

A.2.1. De verzoekende partijen baseren hun vordering tot schorsing op artikel 20, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

A.2.2. Zij verwijzen naar het advies dat in verband met de bestreden bepaling door de Raad van State is uitgebracht en gaan ervan uit dat die bepaling het gezag van het gewijsde van het voormelde arrest nr. 158/2014 schendt. Zij zetten uiteen dat artikel 81, a), van de programmawet van 28 juni 2013, zoals het is vervangen bij artikel 7 van de wet van 18 december 2015 « betreffende de assimilatie van een periode van non-activiteit van bepaalde leden van de geïntegreerde politie voor de loopbaanvoorwaarde om met vervroegd pensioen te vertrekken, betreffende de cumulatie met een pensioen van de publieke sector, betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en betreffende de pensioenen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart », soortgelijk is aan de bij het voormelde arrest nr. 158/2014 vernietigde bepaling. Zij doen gelden dat het feit te verwijzen naar de personen die vóór de leeftijd van 65 jaar ambtshalve op rust werden gesteld wegens leeftijdsgrens, niets meer is dan een andere manier om te verwijzen naar de militairen die vóór de leeftijd van 65 jaar ambtshalve op rust worden gesteld om een andere reden dan lichamelijke ongeschiktheid en dus opnieuw dezelfde personen van het toepassingsgebied van de bepaling uit te sluiten.

A.2.3. De verzoekende partijen voegen eraan toe dat de memorie van toelichting met betrekking tot de bestreden bepaling die analyse bevestigt aangezien de wetgever daarin zijn wil aankondigt om terug te komen tot de situatie zoals die bestond vóór het arrest van het Hof.

A.2.4. Zij besluiten daaruit dat de bepalingen die zij aanvechten aangetast zijn door dezelfde ongrondwettigheid als die welke is vastgesteld bij het arrest nr. 158/2014 en dat zij om de in dat arrest aangegeven redenen moeten worden vernietigd. Zij vestigen voorts de aandacht op het feit dat de bestreden bepaling met terugwerkende kracht uitwerking heeft op dezelfde datum als de bepaling die door het Hof is vernietigd, namelijk op 1 januari 2013.

A.2.5. De verzoekende partijen zijn van mening dat de vaststelling volgens welke de bestreden bepaling identiek is met of soortgelijk aan de vernietigde bepaling, niet wordt ontkracht door het feit dat de wet van 18 december 2015 bepaalt dat een rustpensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid onbeperkt mag worden gecumuleerd met een in artikel 76, 10°, b), d) of e), van de programmawet van 28 juni 2013 bedoeld vervangingsinkomen. Zij gaan in dat verband ervan uit dat in het arrest nr. 158/2014 het Hof dat element slechts ten overvloede in overweging heeft genomen, na te hebben geoordeeld dat de uitsluiting van de personen die wegens lichamelijke ongeschiktheid voortijdig op rust worden gesteld, van de preferentiële cumulatieregeling niet verantwoord is ten opzichte van de met de wetgeving nagestreefde doelstelling.

A.2.6. Ten slotte vestigen de verzoekende partijen de aandacht op het feit dat het retroactieve karakter van de bestreden bepaling de betrokken personen blootstelt aan een terugvordering van de tussen 2013 en 2015 betaalde pensioenen.

A.3.1. De Ministerraad herinnert eraan dat het identieke of soortgelijke karakter van de bestreden norm ten opzichte van de norm die voordien door het Hof is vernietigd, *in concreto* moet worden onderzocht.

A.3.2. Hij erkent dat tussen de vroegere versie van de bepaling, die bij het arrest nr. 158/2014 door het Hof gedeeltelijk is vernietigd, en de thans bestreden versie, zowel de categorieën van personen die met het verschil in behandeling worden beoogd als het criterium afgeleid uit de reden van de ambtshalve opruststelling blijven bestaan.

A.3.3. Hij stelt vast dat wanneer het diende te oordelen over het beroep tot vernietiging dat aanleiding heeft gegeven tot het arrest nr. 158/2014, het Hof over geen enkele verantwoording beschikte die kon worden afgeleid uit de parlementaire voorbereiding van de bestreden norm en die het voor het Hof mogelijk zou hebben gemaakt het verschil in behandeling te beoordelen rekening houdend met de door de wetgever nagestreefde specifieke doelstellingen.

A.3.4. Hij doet gelden dat artikel 7 van de wet van 18 december 2015 deel uitmaakt van een wetgevende context die sinds het arrest nr. 158/2014 is geëvolueerd en dat het het voorwerp heeft uitgemaakt van gedetailleerde verantwoordingen ten aanzien van de precieze doelstellingen die ermee worden nagestreefd. Hij preciseert dat uit de memorie van toelichting bij de bestreden wet blijkt dat de nagestreefde doelstelling erin bestaat de filosofie in acht te nemen van het systeem dat aan de basis ligt van de toekenning van een pensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid, namelijk een inkomen toekennen aan een persoon die niet langer in staat is te werken om zich dat inkomen te verschaffen. Hij voegt eraan toe dat de uitsluiting van de gunstigere regeling die personen die wegens lichamelijke ongeschiktheid ambtshalve op rust worden gesteld niet belet om, binnen de grenzen van de bij artikel 80 van de programmawet van 28 juni 2013 bepaalde bedragen, hun rustpensioen met een beroepsactiviteit te cumuleren, zodat die mogelijkheid ook beantwoordt aan de meer algemene doelstelling die met de cumulatiemachtiging wordt nagestreefd, namelijk de versoepeling van de cumulatieregels teneinde het aantal knelpuntvacatures en het aantal vervangingsvacatures in de hand te houden door die personen, binnen de grenzen van hun mogelijkheden, toe te laten een beroepsinkomen te verwerven.

Uit zijn uiteenzetting trekt hij het besluit dat de bespreking van het bestreden artikel 7, toen in ontwerp, het Hof ten volle de mogelijkheid biedt zijn beoordeling van de verantwoording van de bestreden maatregel ten aanzien van de daarin uiteengezette specifieke doelstellingen te herzien.

A.3.5. De Ministerraad doet gelden dat de wetgever van 2015 bovendien erop heeft toegezien de onevenredige gevolgen te doen verdwijnen van de uitsluiting van de gunstige cumulatieregeling van de ambtenaren die vóór de leeftijd van 65 jaar wegens lichamelijke ongeschiktheid ambtshalve op rust worden gesteld, door artikel 91 van de programmawet van 28 juni 2013 aan te vullen zodat de betrokken gepensioneerden opnieuw de mogelijkheid wordt geboden hun rustpensioen te cumuleren met een vervangingsinkomen, zoals een invaliditeitsuitkering. Hij voegt eraan toe dat heel wat andere maatregelen de bescherming van die personen verzekeren en verwijst in dat verband naar de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de bestreden wet heeft geleid.

Uit hetgeen voorafgaat besluit hij dat de bestreden bepaling niet kan worden geacht een identieke of soortgelijke draagwijdte te hebben als de bepaling die is vernietigd bij het arrest nr. 158/2014.

A.4. De Ministerraad onderzoekt vervolgens de vordering tot schorsing in de veronderstelling dat zij zou zijn gebaseerd op artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof. Hij is in dat verband van mening dat het duidelijk is dat de verzoekende partijen niet aantonen dat er een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat. Hij wijst bovendien erop dat hun persoonlijke situatie met geen enkel concreet element wordt gestaafd, in het bijzonder wat betreft de uitoefening van een beroepsactiviteit tussen 2013 en 2015 en, in voorkomend geval, het bedrag van de daardoor gegenereerde inkomsten.

- B -

Ten aanzien van de bestreden bepaling

B.1.1. Het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing beogen de artikelen 7 en 8 van de wet van 18 december 2015 « betreffende de assimilatie van een periode van non-activiteit van bepaalde leden van de geïntegreerde politie voor de loopbaanvoorwaarde om met vervroegd pensioen te vertrekken, betreffende de cumulatie met een pensioen van de

publieke sector, betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en betreffende de pensioenen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart ».

B.1.2. Het bestreden artikel 7 bepaalt :

« In artikel 81 van de programmawet van 28 juni 2013 wordt de bepaling onder *a*), gedeeltelijk vernietigd door het arrest nr. 158/2014 van 30 oktober 2014 van het Grondwettelijk Hof, vervangen als volgt :

‘ *a*) een rustpensioen toegekend aan een persoon die vóór de leeftijd van 65 jaar ambtshalve op rust werd gesteld wegens leeftijdsgrens; ’ ».

Het bestreden artikel 8 bepaalt dat dat artikel uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013.

Ten aanzien van de voorwaarden van de schorsing

B.2.1. De verzoekende partijen baseren hun vordering tot schorsing op artikel 20, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, dat bepaalt :

« Onverminderd artikel 16ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 5ter van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, kan slechts tot schorsing worden besloten :

[...]

2° als een beroep is ingesteld tegen een norm die identiek is met of gelijkaardig aan een reeds door het Grondwettelijk Hof vernietigde norm en die door dezelfde wetgever is aangenomen ».

B.2.2. Het amendement dat ertoe heeft geleid, bij de bijzondere wet van 9 maart 2003, de woorden « of gelijkaardig aan » in te voegen in de tekst van artikel 20, 2°, was als volgt gemotiveerd :

« Deze wijziging beoogt het gezag van de arresten van het Hof te versterken, door een schorsing ook mogelijk te maken wanneer een wetgevende instantie zich aan dit gezag probeert te onttrekken door nieuwe normen uit te vaardigen, die weliswaar licht gewijzigd zijn, maar ten gronde niet beantwoorden aan de bezwaren die het Arbitragehof hebben aangezet tot een eerder vernietigingsarrest. In een dergelijk geval is er geen reden om de

schorsingsprocedure uit te sluiten, wat tot nu toe het geval was, gezien de rigide formulering van artikel 20 » (*Parl. St.*, Senaat, 2001-2002, nr. 2-897/4, p. 10).

B.2.3. Wanneer de schorsing wordt gevorderd op grond van artikel 20, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, moet het Hof noch het ernstige karakter van de middelen, noch het bestaan van een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel onderzoeken, maar moet het onderzoeken of de bestreden bepaling identiek of soortgelijk is met een door dezelfde wetgever aangenomen en voordien door het Hof vernietigde bepaling.

Ten gronde

B.3.1. Krachtens artikel 80 van de programmawet van 28 juni 2013 kunnen de werknemers van de overheidssector die vóór de leeftijd van 65 jaar tot het rustpensioen zijn toegelaten en die geen loopbaan van ten minste 45 kalenderjaren tellen, hun rustpensioen cumuleren met beroepsinkomsten die 7 570,00 euro, 6 056,01 euro of 7 570,00 euro niet overschrijden naargelang zij respectievelijk worden verkregen als werknemer, als zelfstandige of worden gehaald uit de uitoefening van een andere activiteit of van een ander mandaat, een ander ambt of een andere post. Die maximumbedragen gelden tot de betrokken persoon de leeftijd van 65 jaar bereikt. Na die leeftijd kan het rustpensioen zonder beperking met beroepsinkomsten worden gecumuleerd.

B.3.2. Voor drie categorieën van gerechtigden op een rustpensioen vóór de leeftijd van 65 jaar voorziet artikel 81 van de programmawet van 28 juni 2013 in een gunstigere regeling voor de cumulatie met beroepsinkomsten. Voor die categorieën zijn het de hogere maximumbedragen, vastgelegd op, naar gelang van het geval, 21 865,23 euro, 17 492,17 euro of 21 865,23 euro, die van toepassing zijn.

B.4.1. Artikel 81 van de programmawet van 28 juni 2013, in de redactie ervan die gold wanneer het het voorwerp heeft uitgemaakt van het beroep dat tot het arrest nr. 158/2014 van 30 oktober 2014 heeft geleid, bepaalde :

« Voor de volgende pensioenen zijn de in aanmerking te nemen grensbedragen deze bedoeld in artikel 78 en zijn de beroepsinkomsten deze die betrekking hebben op dezelfde jaren :

a) een rustpensioen toegekend aan een persoon die om een andere reden dan lichamelijke ongeschiktheid vóór de leeftijd van 65 jaar ambtshalve op rust gesteld werd;

[...] ».

B.4.2. Bij zijn arrest nr. 158/2014 heeft het Hof in die bepaling de woorden « om een andere reden dan lichamelijke ongeschiktheid » vernietigd.

B.4.3. Het bestreden artikel 7 voegt in dat artikel, in plaats van de bij het arrest nr. 158/2014 vernietigde woorden, de woorden « wegens leeftijdsgrens » in.

B.5.1. In de memorie van toelichting met betrekking tot de bestreden bepalingen wordt vermeld :

« Het doel van artikel 7 is dus om terug te komen tot de situatie zoals deze bestond vóór het arrest van het Hof, maar op basis van een anders opgesteld artikel 81, a) dat deze keer uitdrukkelijk en alleen de personen gepensioneerd wegens leeftijdsgrens beoogt.

[...]

Gezien het gaat om een situatie die moet rechtgezet worden vanaf het begin ervan, heeft deze afdeling uitwerking vanaf de datum van inwerkingtreding van voormeld artikel 81, met name 1 januari 2013 » (*Parl. St.*, Kamer, 2015-2016, DOC 54-1502/001, p. 11).

B.5.2. In haar advies met betrekking tot die toen in ontwerp zijnde bepalingen merkt de afdeling wetgeving van de Raad van State op :

« De formulering is weliswaar verschillend maar de ontworpen bepaling is inhoudelijk identiek aan de bepaling die door het Grondwettelijk Hof is vernietigd. [...]

[...]

Voorts brengt de bespreking van het artikel geen enkel nieuw gegeven naar voren op basis waarvan het oordeel inzake de ongrondwettigheid zou kunnen worden herzien. [...]

[...]

Daar de ontworpen wet de vernietigde bepaling herstelt, gaat ze bijgevolg voorbij aan het gezag van hetgeen het Grondwettelijk Hof gewezen heeft, en loopt ze het risico op een nieuwe vernietiging en bovendien op een schorsing op grond van artikel 20, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 ‘ op het Grondwettelijk Hof ’, krachtens welke bepaling het Hof een wet op vordering van een verzoekende partij kan schorsen indien die wet identiek is met of sterk gelijkt op een reeds door het Grondwettelijk Hof vernietigde norm » (*ibid.*, pp. 41-42).

B.6.1. De werknemers van de overheidssector die vóór de leeftijd van 65 jaar ambtshalve op rust zijn gesteld, zijn ofwel tot alle categorieën van ambtenaren behorende personen die wegens lichamelijke ongeschiktheid ambtshalve op rust zijn gesteld, ofwel militairen voor wie de wet voorziet in een opruststelling op een leeftijd vóór 65 jaar.

B.6.2. De bestreden bepaling, die het voordeel van de cumulatie van het pensioen met een beroepsinkomen binnen de grenzen van het hoogste maximumbedrag voorbehoudt aan de personen die wegens leeftijdsgrens ambtshalve op rust worden gesteld, is dus soortgelijk met de door het Hof bij zijn arrest nr. 158/2014 vernietigde bepaling, die de personen die om reden van lichamelijke ongeschiktheid ambtshalve op rust worden gesteld, van hetzelfde voordeel uitsloot.

B.7.1. De Ministerraad betoogt dat het Hof rekening moet houden met de doelstelling van die maatregel, doelstelling die niet duidelijk zou zijn geweest bij het onderzoek van het beroep dat heeft geleid tot het arrest nr. 158/2014 maar die daarentegen zou zijn uitgedrukt in de memorie van toelichting bij de thans bestreden bepaling. Die doelstelling zou erin bestaan de filosofie in acht te nemen van het systeem dat aan de basis ligt van de toekenning van een pensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid, namelijk een inkomen toekennen aan een persoon die niet langer in staat is te werken om zich dat inkomen te verschaffen.

B.7.2. Zoals het Hof bij zijn arrest nr. 158/2014 (B.8) heeft geoordeeld, is het criterium van de lichamelijke ongeschiktheid niet relevant om het bekritiseerde verschil in behandeling in te voeren, aangezien de wetgever de personen die wegens lichamelijke ongeschiktheid ambtshalve op pensioen zijn gesteld niet verbiedt, indien zij daartoe de wil en de mogelijkheid hebben, binnen de grenzen van bepaalde maximumbedragen te werken en aangezien het die personen, zodra zij de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, toegestaan is hun pensioen met een beroepsinkomen te cumuleren binnen de grenzen van hogere maximumbedragen.

B.7.3. De doelstelling die erin bestaat de reden van de ambtshalve oppensioenstelling in aanmerking te nemen, vormt dus geen nieuw element. Zij is onderzocht in het arrest nr. 158/2014, waarbij het Hof heeft geoordeeld dat die doelstelling het bestreden verschil in behandeling niet kan verantwoorden.

B.8.1. Daarenboven zijn de wijzigingen in de wetgevende context sinds het arrest nr. 158/2014 niet van een dergelijk belang dat zij ertoe zouden moeten leiden te oordelen dat de bestreden bepaling, hoewel soortgelijk met de voordien vernietigde bepaling, *in concreto* niet dezelfde draagwijdte heeft als die bepaling.

B.8.2. De wijziging in de regeling van de sanctie in geval van overschrijding van de maximumbedragen inzake toegelaten inkomsten, gerealiseerd bij artikel 18 van de wet van 28 april 2015 houdende bepalingen betreffende de pensioenen van de publieke sector, kan de gevolgen, voor de gepensioneerde, van de overschrijding weliswaar verlichten. Die omstandigheid zou het Hof echter niet ertoe kunnen brengen zijn oordeel ten aanzien van het niet-relevante karakter van het criterium waarop het bij artikel 81 van de programmawet van 28 juni 2013 ingestelde verschil in behandeling berust, te wijzigen.

B.8.3. Artikel 4 van de bestreden wet van 18 december 2015, dat artikel 91 van de programmawet van 28 juni 2013 wijzigt, maakt voortaan de cumulatie van een rustpensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid met een in artikel 76, 10°, b), d) of e), bedoeld vervangingsinkomen mogelijk. Die wijziging heeft weliswaar tot gevolg het onevenredige karakter van het bij het voormelde artikel 81 ingestelde verschil in behandeling af te zwakken. Zij zou het Hof echter evenmin ertoe kunnen brengen zijn oordeel te wijzigen aangezien niet is aangetoond dat alle personen die een rustpensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid genieten, aan de vereisten voldoen om recht te hebben op een dergelijk vervangingsinkomen. Daarenboven kan die omstandigheid in elk geval niet verantwoorden dat de om reden van lichamelijke ongeschiktheid ambtshalve op rust gestelde gepensioneerden wier medische toestand verbetert en die de mogelijkheid hebben een beroepsinkomen te verwerven, dat niet onder dezelfde voorwaarden kunnen doen als de gepensioneerden die vóór 65 jaar ambtshalve op rust worden gesteld wegens leeftijdsgrens.

B.9. De vordering tot schorsing is gegrond. Artikel 7 van de wet van 18 december 2015 « betreffende de assimilatie van een periode van non-activiteit van bepaalde leden van de geïntegreerde politie voor de loopbaanvoorwaarde om met vervroegd pensioen te vertrekken, betreffende de cumulatie met een pensioen van de publieke sector, betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en betreffende de pensioenen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart » dient te worden geschorst.

Aangezien artikel 8 van dezelfde wet onlosmakelijk verbonden is met artikel 7, dient dat ook te worden geschorst.

Om die redenen,

het Hof

schorst de artikelen 7 en 8 van de wet van 18 december 2015 « betreffende de assimilatie van een periode van non-activiteit van bepaalde leden van de geïntegreerde politie voor de loopbaanvoorwaarde om met vervroegd pensioen te vertrekken, betreffende de cumulatie met een pensioen van de publieke sector, betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en betreffende de pensioenen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart ».

Aldus gewezen in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 21 april 2016.

De griffier,

De voorzitter,

F. Meersschaut

J. Spreutels